

Gittiğin Gün 2

– buglem-sozer · 15 Mayıs 2010

Gittiğin gün beni d/ipsiz kuyulara ittiğin gündür.
Serçeleri boğazlayıp lime lime dağıttığın gündür.
Kezzapla yüreğimi temizlemeye çalışıp
Kendi fermanını gökyüzüne astığın gündür.

N.U

...

günler el değdikçe gölgeme
kocaman büyüyen gövdemle kendimi dağlara çekiyorum
yükseldikçe yeşiline
taşıyorum yaralı yüreğinden gri bulutları
bırakma beni yalnızlık ormanının siyah saçlarına
dünlerine uzandıkça kuşlar gibi sürgünlere gidiyorsun
dinle sessizliğin ağzında ağrıyan kalbimi
çırpınarak nasıl da ağıt yakıyor
en güzel sözler düşlerindeki kadına
lacivert bir gecede söyleniyor

-her sabah günah çıkartıyorum kirleniyor bahar
yüzüm mor yükü giyiniyor-

avucundan düştüğüm gün
ne çok belalara bulandı tarihim
kılıçladılar 'sen'kaderimi yalanlarla
ahh...
kanlı fotoğraf gibi kaldım pencerede
alsan sevdana
yeniden onarılsam gözyaşlarınla
neler doğuracağım ellerine
ahh...
kanatlıydım hayata
öpecektim umudu kırmızı dudaklarından

-bakma öyle toprağından
aşk sokağında vurdular beni-

gittiğın gün
düşüm beyazlar içinde esmer acıya
rüzgarın yelesiyle dalgalanıyorum gök/yüzünde
ve bırakıyorum ayak izlerimi
kıyıda bir suya

hadi gel
kovdum ay'a giden adımlarımı ışığından
biriktirdiğim masallardan geceler/
gülüşler getirdim
dokunsan ah
selamıma

ama biliyorum toplayıp izlerimi yine gideceksin
gözbebeklerinden güneşi çalamayacağım